

С В О Б О Д А

Політичне, просвітне і господарске
письмо для народу.

Виходить що тижня в четвер.

Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Баторія 24.

Видає і за редакцію одвічає:
Вячеслав Будзинський.

Предплата на цілий рік
стоить 4 корони.

За анонси платить ся 20
сотників від стрічки.

Рекламаціи вільні від
оплати.

Засідане ширшого Народного Комітету.

Дня 29. мин. міс. відбуло ся у Львові засідане ширшого Народного Комітету. В засіданю взяло участь звиш 60 осіб, а між ними 12 соймових і парламентарних послів. Тіснійший Народний Комітет запросив взагалі сим разом богато гостей, а се найчільнійших діячів із провінції. З послів були присутні, як члени, послы народного сторонництва, а се: Романчук, Кос, Яворский, Олесницький, Глиджук, Богачевский, Гурик, Старух і Остапчук, а як гости послы: Барвіньский і Стоцкий.

Наради вели ся від години 10-ої рано до 2-ої в полудне і від 4-ої пополудни до 10-ої години вечером.

На порядку дневнім засіданя були головно дві справи, а се справа стрейків і тактики соймової і парламентарної. По вислуханю рефератів тіснійшого Народного Комітету і по переведеню основної дискусії ширший Народний Комітет одобрив діяльність тіснійшого Нар. Комітету і ухвалив між иншими також отсі

Резолюції.

I. В справі стрейків:

Сконфісковано

„Відповідно до сего свого становища ширший Народний Комітет постановляє також піддержувати і організувати хліборобські стрейки там, де сего заїде потреба, і на будуче, а даючи в тій справі потрібні вказівки тісн. Народному Комітету, постановляє рівночасно утворити окремих фонд стрейковий для оборони селян, що потерпіли з причини стрейку“.

II. В справі тактики соймової і парламентарної прийняв ширший Народний Комітет ось такі резолюції:

Що до сойму: „З уваги, що галицький сойм в теперішнім складі є для руского народу шкідливий, а вся політика польської більшости сего сойму є вимірена проти інтересів і національного істнованя Русинів, ширший Народний Комітет звиває послів сторонництва, щоб відповідно до сего заховували ся в соймі та вели проти польської більшости соймової і єї соймової діяльності як найострійшу опозицію“.

Що до парламенту: „З уваги, що за се, що діє ся в краю, центральне правительство є одвічальне, а нарид руский в Галичині, позбавлений насильно впливу на адміністрацію і тіла репрезентацийні, при пануючій в краю системі мусить вести боротьбу прямо о збережене свого національного істнованя — ширший Народний Комітет беручи на увагу також поведене властей і органів безпеченства в часі стрейків, узнає за вказане і потрібне, щоб послы Народного Сторонництва вели проти теперішнього правительства в раді державній як найострійшу опозицію — а з окрема, щоби голосували також проти так званих коначностей державних та піддержували всі як найострійші средства парламентарної боротьби“.

Повисші резолюції (в справі стрейків і парламентарної та соймової тактики ухвалив ширший Народний Комітет як засадничі, а при тим прийняв дальші постанови що до їх переведеня. Сі спеціальні резолюції — се тактичні вказівки чи то для послів чи для тіснійшого Народного Комітету, що не надають ся до оголошеня.

Візвано також послів, щоб складали як найскорше справозданя із своєї посольської діяльності.

Державні будови водні і дороги

в східній і західній Галичині.

II.

(В попереднім числі вкратко ся до нашої статі богато похибок. Найгрубіші похибки були

в посліднім уступі і тому повторимо єго еще раз.)

В 1875 році західна Галичина дістала від нас в дарунку 179 тисячів корон.

Руский хлоп, котрий не сидить на грошах, мусів ті гроші взяти з банку і задовжив свою землю. На проценти і ріжні кошти позички мусів заплатити що найменше десять від сотки. Коли отже в 1875 році східна Галичина післала до західної 197 тисячів корон, то народ східної Галичини стратив до року майже 20 тисячів корон процентів, а разом з капіталом майже цілих 217 тисячів корон. Дарунок, який в 1875 р. східна Галичина дала західній на водні будови є для нас стратою, котра до кінця 1902 року є не менша, як 2 мільони і 367 тисячів корон. За сей дарунок заплатили ми до кінця сего року звиш 2 мільони самих процентів.

Аби збути ся довгів, руский хлоп продає землю. Сю землю купує мазур за наші власні гроші — за ті гроші, що східна Галичина дала західній на водні роботи!

Такий великий дарунок дістав від нас народ західної Галичини на водні роботи не лиш в 1875 році. Такі дарунки ішли від нас до західної Галичини що року, они йдуть до ниві. Але не лиш на регуляцію рік бере західна Галичина від нас гроші. За наші гроші виконують ся там ріжні інші роботи. На будову доріг і мостів забрано від нас також не мало гроша. Ми порухуємо, кілько західна Галичина забрала від нас на будову доріг і водні роботи від року 1875, бо в рахунках оголошуваних міністерством доперва від 1875 року видатки на кожду ріку і на кожду дорогу є подані окремо

На водні будови ішло до західної Галичини що року більше грошей як до східної. Не все було так з видатками на будову гостинців. В деяких літах, а між ними і в сїм році, від котрого зачинаємо наш рахунок, західна Галичина дістала менше, як руска часть краю. Се дуже легко пояснимо собі. Дуже богато гостинців правительство будує не для людей а для війска. Будуючи дороги для війска правительство не питало, чи ті дороги в західній, чи в східній Галичині. Особливо у східній Галичині, де правительство хоче мати добрі дороги і мости для війска на случай війни з Росією, побудовано богато гостинців. Коли будовано гостинці для війска, то тогди на східну Галичину ішло більше грошей. Але як гостинці потрібні для війска були вже готові, і коли держава зачала будувати гостинці для людей, то наш гріш знов зачав мандрувати до західної Галичини — за Сян.

Найліпшим доказом того, що правительство будуючи гостинці не дивило ся на потреби народу, а на потреби війска, є се, що на перемиский повіт, в котрім є кріпость і де війско та гармати потребують добрих доріг, видавано часами більше, як на цілу Галичину. Для приміру возьмім рік 1895. В сїм році на дороги цілої Галичини без перемиского повіту держава дала 155 тисячів корон ¹⁾, а на перемиский повіт 340 тисячів корон! ²⁾ Як би в Перемисли не було кріпости, то певно на дороги сего повіту не пішло би тільки грошей

з державної каси. Рахуючи отже видатки на дороги, відлучаємо видатки на перемиский повіт, але також відлучаємо від простору східної Галичини простір перемиского повіту.

В 1875 році, в котрім західна Галичина не дістала від держави на будову доріг, дістала східна Галичина на водні будови і дороги звиш два мільони корон ¹⁾, а зах. Гал. тільки на водні будови 326½ тисячів кор. ²⁾. В порівнаню до просторони, сх. Гал. дістала о 1,343.374 К. більше, як повинна була дістати, з чого західна Гал. заплатила східній звиш 400 тисячів корон. ³⁾

З процентами мала з того по році сх. Галичина 1,450.844 К. зиску, а західна 452.710 корон страти.

В 1876 році сх. Галичина дістала на водні будови і дороги 1,403.554-30 К., а західна 1,083.682.05 К., то є о 463.873 К. більше, як в порівнаню до східної повинна була дістати. З того східна Галичина заплатила 321.762 кор. Разом з попереднім роком сх. Галичина мала 1,129.082 К. зиску, а західна вже тільки 130.948 кор. страти.

Вже в 1877 році зах. Галичина дістала так богато на дороги, що відразу відбила собі всі страти з двох попередних літ. Коли Схід дістав на водні будови і дороги тільки 333.295 кор., то Захід дістав аж 2,027,249 кор., т. є. о 1,879.933 кор. більше як в порівнаню зі Сходом повинен був дістати. В сїм році східна Галичина заплатила західній 1 мільон і 304 тисячів корон. Коли сей рік стягнемо з попереднім побачимо, що мимо процентів, які східна Галичина заробила (8%) а західна (10%) стратила, Захід мав 1,735.890 кор. зиску, а Схід 84.592 кор. страти.

Від сеї пори Русь що року платить західній Галичині. Ось кілько в кождім дальшій році західна Галичина дістала більше від східної і кілько східна заплатила західній:

	Галичина західна дістала більше корон від східної о: ¹⁾	Галичина східна заплатила західній корон:
В році 1878	1,257.982	872.588
" 1879	1,362.196	944.875
" 1880	1,367.962	948.875
" 1881 ²⁾	247.876	171.937
" 1882 ²⁾	180.862	125.862
" 1883	1,718.674	1,192.143
" 1884 ²⁾	368.154	255.367
	(рік 1885 на кінці)	
" 1886 ²⁾	486.151	337.214
" 1887 ²⁾	688.087	477.285
" 1888 ²⁾	660.068	457.850
" 1889	2,511.530	1,742.100
" 1890	883.313	612.702
" 1891	1,103.822	769.124
" 1892	2,189.312	1,518.579
" 1893	2,734.105	1,896.487
" 1894	1,827.295	1,267.487
" 1895	1,831.401	1,270.335
" 1896	1,903.424	1,320.292
" 1897	1,511.304	1,048.302
" 1898	917.272	636.257
" 1899 ²⁾	1,123.767	779.490
" 1900	1,518.281	1,053.140

¹⁾ 2,082.470-88 корон. ²⁾ 326.434-45 корон. ³⁾ 411.554 корон. ⁴⁾ в порівнаню до просторони.

¹⁾ 155.257-49 К. ²⁾ 340.314-46 К.

В 1885 році східна Галичина дістала більше від західної (в порівнянню до просторони) о 402 тисячів ³⁾ корон, з чого західна заплатила східній 123 тисячів корон. ⁴⁾
(Кінець буде).

Страйкові процеси.

Дня 25. вересня с. р. відбула ся перед трибуналом окружного суду в Тевнополи карна розправа против десятиох селян страйкарів в Базара, а то против 1) Ананії Криля, 2) Дмитра Мотуза сына Петра, 3) Романа Кундя, 4) Данька Барана, 5) Казимира Барицкого, 6) Івана Новицкого, 7) Дмитра Мотуза сына Василя, 8) Ілька Марича, і 9) Михайла Шевчука.

По переведеню розправи видав трибунал вирок, що всіх обжалуваних увільняє від закиду злочину, а зате узнає їх винними провини і засуджує на кару від 10 днів до 4 неділь арешту.

Обжалувані вирок пдняли і пішли на кару. Боронив їх А. Гриневецкий.

Тогож самого дня і перед тим самим трибуналом відбула ся карна розправа против Микити Батюка і Ілька Середи, селян страйкарів з Гриньковець, обжалуваних о злочин.

В акті обжалування так описує ся злочин. Микита Батюк, стрівши Філька Комара, як ішов до роботи на двірський лан в Гриньківцях, почав наперед его намовляти, щоби вернув ся і прилучив ся до страйкарів, а коли се не помогло, тоді обжалований загрозив ему, що як лиш буде робити при двірських жниввах, то знищить ему тютюн в огороді та розірве ему дах на хаті. — Марія Криш, котрій задлятого, що не прилучила ся до страйкарів, але ходила жати на двірський лан, якийсь невисліджений виновник нароби в городі шкоди і повибивав шиби, стрівула зараз на другий день обжалованого Ілька Середу, котрий знаючи о тим всім, грозив їй словами: „ідіть жати, тої ночі була змова, що ще більше будуть робити шкоди, як до тепер робили, — сеї буде більше!“ Так Філько Комар, як і Марія Криш перепуджені повисною грізбою та досвідчивши вже на собі і на інших, що від грозби може кожної хвилі прийти до діла, бо страйкарі добре пильнували тих, котрі мимо того ходять на роботу, занехали дійсно дальшу працю в поли на двірсьім лані⁴⁾.

По переведеню розправи трибунал видав вирок, що Микиту Батюка узнає ся винним злочину і за те засуджує ся его на 4 місяці тяжкої в'язниці; Ілька Середу узнає ся винним переступства і засуджує на 8 день арешту. Оба обжалувані були увязнені і тому вирок прийняли. Боронив обох А. Гриневецкий.

Дня 23. вересня с. р. відбула ся перед трибуналом окружного суду в Тернополи карна розправа против десятиох страйкарів з Латача, а то против 1) Теофіля Сандецкого, 2) Василя Данилейка, 3) Івана Шугайвского, 4) Гната Трембюка, 5) Василя Черницкого, 6) Мечислава Литвинчука, 7) Петра Скибиньского, 8) Якимма Авсенина, 9) Дмитра Микитина і 10) Петра Черницкого, обжалуваних о злочин з §. 98. — а). з. к.

Всі обжалувані дрібні господарі а при тим зарібники, всі жонаті і майже всі батьки, дітям; вчислені під 1) 3) 6) латинники, всі інші Русини руского обряду.

Обжалуваних боронив безплатно адв. др. Чикалюк. По переведеню розправи трибунал увільнив Дмитра Микитина від всякої вини і кари, против Аксенина відложив розправу, бо ему ще не доручено акту обжалування; всіх інших обжалуваних засудив трибунал на кару арешту, а то Петра Черницкого на оден місяць арешту, а інших по 14 день арешту. Обжалувані вирок прийняли.

Хлопський страйк.

В сих днях був хлопський страйк в Болестрашичах — одна миля від Перемишля.

До страйку змовлялись люди уже давно, бо тамошний посесор Шпрунг, (пейсатий жид) є в селі дуже не люблений, а навіть зненави-

джений. Болестрашицким робітникам платять усе менше, як посторонним, і ще з них насміває ся, що „без них обійде ся, бо має „wobse ludzi“. За шкоду, коли зламає корову або коня, то каже платити собі по 5, 10 а навіть 20 срібних. При тим веім страшно клеє при роботі, так що аж гидко слухати, а наставниками суть самі клапчасті жидки, і тії з робітниками дуже зле обходять ся. Так само сам Шпрунг і его пейсате потомство. А є се дуже богатий жид і вже чекає з грішми, коли купить Болестрашичі на ліцитації (звиз 1000 моргів землі, власність дідички Лемницької). Головно тягне з гуральні і випасу волів, длятого самих бульб управляє около 20 моргів.

Отже тепер при копаню бульб застрайкували місцеві робітники і жадали такої самої платні для себе, як для посторонних (з Вавляви і Вишатиці). Двох місцевих хлопів: Петра Масика і Михайла Генсьорского, жандарм арештував і скванних попровадив до Перемишля. Закидуєсь їм, що вечером побили чужих робітників, що вертали від Шпрунга від бульб. Шпрунг підвешив уже платню від копаня бульб на 50 кр. (1 корону) робітникам за день, і вже потроха люди йдуть до роботи, але посторонних нема, бо боять ся.

Віт Теодор Дмитраш, звисний повітовий хрунь і махер виборчий, тримає сторону двора і за те має у жиди велику ласку. З.

„Добрі ради“.

Так називає ся книжочка, котру написали пани на те, аби народ збаламутити. Ті „Добрі ради“ хочуть вмовити в хлопів як в чорга хоробу, що страйкувати не вільно і що за страйк є кримінал. Ті „Добрі ради“ пишуть, що як би вільно було страйкувати, то люди не сиділи би тепер по криміналах. Тимчасом хлопи знають, що як хто сидить через страйк в криміналі, то тільки тому, що жандарм, або хто инший доніс до уряду, що він грозив бійкою, або й бив тих, що неували страйк. Тепер всі хлопів вже знають, що страйкувати вільно, тільки не вільно нікого силувати до страйку, ані навіть грозити, бо за се є кримінал. „Добрі ради“ вже не здурять розумного хлопца.

„Добрі ради“ пуджають хлопів машинами а найбільше мазурами. Ну, ну! не знаємо, чи пани єхочуть другий раз кликати мазури! На мазурах они стратили більше, як були би страшили, колиби згодили ся на жадаві страйкарів.

„Добрі ради“ брешуть, що з Відня приїхала якась комісія, зачала доходити правди і позамікала агітаторів. Чому „Добрі ради“ не пишуть, де була та комісія з Відня. бо жаден хлоп не бачив єї на очі. Народний комітет телеграфував до міністерства аби прислано комісію з Відня, котра розслідила би хлопські кривди. На превеликий жаль, така комісія не приїхала.

„Добрі ради“ пишуть, що тепер хлопів нарікають, що повірили агітаторам і страйкували. Тим часом з ріжних сторін краю доносять нам, що тепер при копаню картофель платять два рази тільки, що тамтого року.

Найбільшим лайдацтвом в „Добріх радах“ є рада, аби хлопів кожного, що буде намовляти до страйку звазали і відставили до староства. Отже знайте хлопів, що „Добрі ради“ хочуть вас вихати в нещастє, хочуть вас впакувати до криміналу!

Хлопи! Знайте, що цїсарске право, імено параграф 93 карного закона каже, що як хто другому в який небудь спосіб унеможливить ужите своєї особистої свободи, той за злочин публичного насильства, може дістати від шести місяців до року криміналу!

Як натрафите на дурня, котрий не знає права, то Вас може оминє кримінал. Але „агітатори“ звичайно знають право. Як звяжете і відставите до староства „агітатора“ що знає право, то „агітатор“ завдасть Вас до суду і Ви можете дістати цїлий рік тяжкої в'язниці. „Добрі ради“ хочуть Вас вихати в нещастє, тож не слухайте „Добріх рад“.

„Добрі ради“ радять Вам також „буком гнати з села“ тих „злий духів“, що намовляють хлопів до страйку. Отже нехай кожний знає, що вигнати можна когось з власної хати, але з села не вільно нікого вигнати. Наша конституція каже, що кожний австрійський горожанин може ходити по цїлій Австрії і навіть жандарм не може нікого вигнати з села, як він має свої папери і як не є жебраком. Як би хто вигнав зі свого села такого чоловіка, котрий має папери і може вказати ся хто він і звідки він, то за те є також кримінал. „Буком“ то навіть волоцюги не можна вигнати.

Стережіть ся отже тих „Добріх рад“ як холери, бо то брехня, що книжочку видав „хлопський“ комітет. „Добрі ради“ видав панський комітет, аби хлопів збаламутити і засягти між ними незгоду.

Що чувати в сьвітї.

В нашій Австрії тепер спокій, але він мабуть за пару днів скінчиться, бо доносять, що за пару днів буде скликаний парламент. Тепер ріжні партії приготовляють ся до борби в парламенті, приготовляєсь до неї правительство. Чехи грозять, що як правительство не зарядить, аби у всіх урядах Чехії урядовано по чеськи, то они зроблять в парламенті обструкцію. Німці знов грозять, що они зроблять обструкцію тогди, оли правительство дасть Чехам се, чого они домагають ся. Деякі газети пишуть, що президент міністрів має вже за пазухоу письмо цїсаря, в котрім цїсар позволяє Керберови розігнати парламент, скасувати тепершню конституцію і розписати нові вибори на підставі загального голосованя.

В Загребі, головнім місті хорватского краю вже скінчили ся процеси против учасників розрухів в днях 31. серпня, 2. і 3. вересня. Деяких увільнено, а деяким суд дав по кілька місяців в'язниці. Причиною розрухів була ненависть між Сербами а Хорватами. Серби і Хорвати суть дітьми одної матери, бо одні і другі говорять одною мовою. Ріжниця між ними тільки така, що Серби суть православні, а Хорвати католики. хоч одні і другі говорять одною мовою, хоч їх деякі уважають за оден нарід, то мимо того они ненавидять ся так, що оден коло другого жити не може. Загреб є хорватске місто і Сербів там дуже мало. Зачало ся від сварки в газетах, а скінчило ся великою бійкою на улицах. Товпи Хорватів напали на сербські доми і сербські склепи; вибили множество шиб, знищено багато мешкань, розвалено кілька домів, а одного Серба убиго на смерть. Війско і виїмковий стан привернули лад. Тепер і процеси покінчено, та виновників розрухів, очевидно тих, котрі дали ся зловити позасуджувано на в'язницю.

В Туреччині від довшого часу кишать між народами, невдоволеними з турецьких порядків і з поступованя турецьких властей. Найбільший рух є в Македонії, де живуть християнські народи, а найбільше Болгари. В болгарекім княжестві утворив ся македонський комітет, котрий агітує в Македонії за тим, аби Македонці скинули з себе турецьке ярмо і прилучили ся до Болгарії. Македонський комітет збирає також гроші на сю агітацію і на оружє. В послїдних часах комітет зачав дуже сильно агітацію за повстанєм, а навіть вислав до Македонії кілька озброєних ватаг болгарских під командою болгарского полковника. В Македонії вже збунтовало ся кілька громад і в кількох місцевостях вже прийшло до бійки з турецьким війском. Турецьке правительство стягає до Македонії військо, аби здавити бунт.

Окрім Македонців, бунтують са також Альбанці, котрі хотіли би вирізати всіх християн. Держави домагають ся від турецького правительства, аби оно пильнувало Альбанців і не дозволило їм рабувати і палити. Але турецьке правительство безсилне, бо турецькі вояки тримають з Альбанцями і разом з ними нападають на християнські села. В додатку турецьке військо мусить рабувати, бо вояки, а навіть офіцери не дістають по кілька місяців платні і не мають з чого жити.

Генерали Бурів їздять тепер по Європі і старають ся зібрати гроші на відбудованє знищених війною господарств і на запомоги для вдовиць, сиріт і калік. Цїлий Трансваль і Оранія виглядає тепер як пустиня, а народ терпить крайню нужду. Англія ошукала Бурів, бо коли підписувала мир, прирекла помиловати всіх арештованих за державну зраду і обіцяла полатити в урядах мову Бурів. Тимчасом о помилованю тепер нічого не чути, а в урядах має бути заведена англійська мова. Навіть не хочуть дати тільки грошей, кілько обіцяно на відбудованє бурських господарств.

В Америці є кільканацять малих держав, в котрих ніколи нема спокою. Як не в одній, не в другій, то певно в третій або в четвертій є революція. А крови там не жалують. За найменшу дрібницю там не лиш ножі або шаблі,

¹⁾ В порівнянню до просторони. ²⁾ В сім році з. Г. дістала на дороги менше від східної. ³⁾ 401.954 кор. ⁴⁾ 123.143 кор.

Вже за вересень сего року мала бурса 18.00 К. розходу. Годі припустити, щоби ученики зі своїх вкладок 12—20 К. місячно, покрили кошта видатків. А тепер коли зближаєся зима, коли ще і світло і опал буде дорого коштувати, розходи бурси о много побільшать ся.

Родимці!

Коли Вам справді добро нашої Вітчизни лежить на серцю, коли Ви є справдішними патріотами не лиш по словах, але і по ділах — покажіть се!!

Позаяк вже дучило ся, що гроші післані до заряду Бурси не наспіли на час, просить ся адресувати точно: Заряд бурси руского Товариства педагогічного у Львові, улица Вірменська, ч. 2. Комітет.

ЖЕРТВА СТРАЙКУ

ФРАНКО СКОЧИЛІС

з Янторова,

порубаний гузарскими шаблями так, що з голови аж мозок витікав, помер в суботу дня 4 с. м.

Ф. Скочиліса порубано дня 1 серпня при шаржі гузарів на народ, котрий зібрав ся на нараду над угодою з паном. Пан не хотів дати, чога люди жадали, і так тревали переговори з годину. Нараз появил ся цуг гузарів. Люди розступили ся під плоти, а цуг в'їхав на подвірє філварку. За гузарами надбігли дітиска і баби, як звичайно цікаві. Через те товпа зросла в четверо, бо люди вперве виділи гузарів. Гузари розтаборились на подвірю, а 2-ох стануло „fertig“ в брамі на варті, а 8-ох на дорогу. Жандарм зачав щось тогди говорити з війтом і лейтантом і без ніякого завізвання ані остереження кинула ся нечаяно патруль на людей, баби і діти, що роззявили губи на них. Рубали шаблями. Люди втікали під плоти. Гузари переїхали рубаючи по людях вздовж улицею, а потім завернули і вдруге, кинули ся з шаблями на людей, що втікли під плоти. Рівночасно друга часть гузарів виїхала нагло з філваркового подвір'я і вдарила шаблями з другого боку на утікаючі діти і баби та хлопів. Взяти людей з двох боків, переїхали через людей два рази і впали за людьми в бічні улочки.

Ранили дуже тяжко двох: Франка Скочиліса і Івана Стецка (бідних господарів, другий старий) розлущавши чашки. Допали їх під плотами. Навіть за плотами в коноплях досягали людей. Крім того тяжко ранено шістьох.

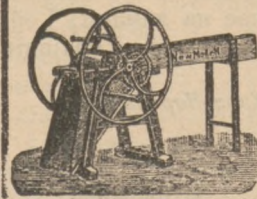
Оден з ранених, Франко Скочиліс вже помер. Ті селяни, котрі в наслідок страйків узискали підвишене платні, або інші які полекші, нехай знають, що ті здобутки окуплені великими жертвами других селян, а найбільшою є смерть Скочиліса. На могилі жертви виборів, пок. Стасюка руский народ здвигнув пам'ятник, такий самий пам'ятник народ здвигне на могилі жертви страйків.

Ціна збіжя і плодів господарских,

Ціна збіжя у Львові. В остатних днях платили за 50 кілограмів: пшениці 7.10—07.20; жита 6.10—6.15; ячменю пашового 0.00—0.00; ячменю броварного 5.25—5.50; вівса 5.75—6.00; ріпаку 9.50—9.75; гороху пашового 6.00—6.25; гороху до вареня 8.00—8.25; вики 5.50 до 5.75; бобику 5.00—5.10; гречки 0.00—0.00; кукурузи 5.50—5.75; конюшини червоної 50—до 55.—; білої 85.00—90.00; шведської 00.00 до 00.00; тимотки 00.00—00.00 корон.

Найвисті відзначеня від Дирекції дібр Его Ц. і К. Вел. Цісаря Франца Йосефа I від ц. к. Товар. господ. і Вис. Міністерства рільн. у Відни і від Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі Ф. Віхтер-Модель, Польонія, ТНТНА з 3 і 4 ножами, кованими щитами, криті керати і т. и.

кого в Простейові як: знані січкарні Нью сіячи рядові „Монтанія“ молотільні з Млинки до чищення збіжя системи Бакера почавши від 78 К. зняряди ковальські, паси до олію, ваги, сякавки огневі і машини до шитя з перших фабрик, припоручають найдешевше

І. НАЙБЕРГЕР і Сна у Львові.

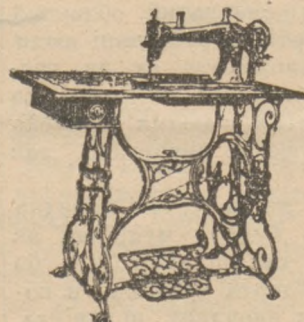
Склади у власнім домі при ул. ГРОДЕЦКІЙ ч. 53, куди всякі замовленя просимо висилати.

Просимо як найскорше купити собі Поезії Т. Шевченка, бо наклад не великий! Поезії Тараса се найтаньша книжка, гарно оправлена і числить 698 сторін на величезнім папері.

Ціна з пересилкою поштовою 2 кор. 30 сот. Висилає ся тільки за попереднім надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу

Канцелярія „Просвіти“ у Львові.

Львів, Готель Жоржа.

В Европі маємо 80 фабрику машин до шитя, котрі виробляють машини Зінгера і оброчкові, а робить там від 500 до 3000 людей.

З тих 80 фабрику, я бибрав 2 яко найліпші в цілїм світі і дістав заступництво на Галичину.

Агєнтів не висилю! Влізливі агєнти ходять по домах тільки з найдешевшими машинами; а продають по ціні за високо піднесеної, за що дістають по 15 зр. від кожної сироданої машини.

Йосиф Іваніцький механік.

На підставі уповажнення Впр. і Всєсвітлїйшої Митр. консисторії у Львові, з дня 13 липня 1890 г. Ч. 5040. розпочинаю з днем 1. жовтня 1902. курс науки півня і Уставу церковного і півня хорального при церкві в Зборові.

Близші поясненя даю на жаданє письменно. Т. Янішевський в Зборові.

О много ліпше від Pain-Expellera і уже випробоване єсть ново винайдене средство

„NERWOL“

аптекаря Дра. Юліуша Францоса з Тернополя.

Знаменито усмиряюче средство до натирания против всяким болям ревматичним — передстудженя, ломави костей, крижий, гостцеви і недугам нервовим. — Ціна флакону 80 сотиків.

Прощу бачити на напис „Nerwol“ і не приймати жадних Nerwoton-ів

Важне для хорів при Читальнях!

Вийшов збірник пісень на чотири голоси: Сей збірник п. з. „Наша Дума“ складає ся з двох частий для хору мішаного і мужеского. Кожда часть числить 25 ріжних народних пісень. Збірник „Наша Дума“ можна набути в Канцелярії Товариства „Просвіти“ у Львові ринок ч. 10. по ціні 2 кор. 75 сот. з пересилкою поштовою. Без пересилки коштує 2 К. 50 с.

Висилає ся тільки за попереднім надісланем належитости: всякі інші замовленя позістануть неувзгляднені.

Парцеляція 300 моргів дуже красної землі з сіножатями по 135 зр. до розпарцельованя селянам. Зголошеня: Агенція Тарнавского, Львів, пляц Капітульний Ч. 3.

Машини і господарські зняряди

можна купувати через

„НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ“

у Львові

Січкарні ССХ з 2 ножами і 1 колесом	по 54 кор.
Січкарні ТН з 3 ножами і 2 колесами	„ 56 „
Січкарні ТН з 4 ножами і 2 колесами	„ 59 „
Млинки до чищення збіжя сист. Бакера	„ 100 „
Млинки до чищення збіжя лекші	„ 64 „
Молотільні ручні	„ 170 „
Краячі до бураків	„ 60 „
Тискачі (гнітивники)	„ 230 „
Праси до олію	„ 230 „
Плуги ковальської роботи з колісницями	„ 32 „
Коси стирійські 60, 70 і 80 см. довгі по кор.	1.00, 1.20, 1.40.

Млинки для менших господарів 59 кор.

Інші машини і господарські зняряди по фабричних цінах.

Коси можна купувати по всіх складах

„Народної Торговлі.“

ЛІКАР

ведуг внутрішних, головоно горла і грудий (хрипка, упорчивий кашель, початки сухот і т. д.)

ДР. ЄВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітний лікар клініки і заведевя лічного в Щавниці

мешкає і ординує

у Львові

улиця Корняків ч. І. II. поверх.

(Народний Дім від церкви).

Складайте свої ощадности в Дністрі.

ДНІСТЕР Товариство взаїмного кредиту, стоваришене зарєєстроване з обмеженою рорукою у Львові, Ринок ч. 10. дїм „Просвіти“.

ДНІСТЕР приймає вкладки щадничі і о-процентовує їх по 4% від ста. Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К. 53 с. на 1.063 книжочках.

ДНІСТЕР уділяє своїм членам позичок на векселі і скрипти за ітабуляцією або при відповідній поруці на 5 1/2% і 1% додатку на копоти адміністрації Сплату позичок розкладає „Дністер“ догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член обезпечений в „Дністрі“, від огню. Уділ членський вносить 50 К., вписове 2 К. Уділи вплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К. 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К. 4 с.

ДНІСТЕР уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цілі — на церкви, бурси, школи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К.

Інформацій в справах позичок уділяють агєнти і Дирекція.